

2025-03-23

Nagybőjt 3. vasárnap

OLVASMÁNY Mózes második könyvéből

Miután Mózesnek menekülnie kellett Egyiptomból, Midián földjén telepedett le, és ott Midián papjának, Jetrónak leányát vette feleségül. Mózes egy alkalommal apósának, Jetrónak, Midián papjának juhait őrizte. Messzire behajtotta a juhokat a pusztába, és eljutott az Isten hegyéhez, a Hórebhez. Itt megjelent neki az Úr angyala: egy égő csipkebokorban, a tűz lángjában.

Amikor odanézett, látta, hogy a bokor ég, de nem ég el.

Így szólt magában: „Odamegyek és megnézem ezt a különös látványt: miért nem ég el a csipkebokor.” Amikor az Úr látta, hogy Mózes vizsgálódva közeledik, Isten megszólította őt a csipkebokorból: „Mózes, Mózes!”

„Itt vagyok” – felelte.

Erre Isten így szólt: „Ne közelíts! Vedd le sarudat a lábadról, mert a hely, ahol állsz, szent föld.” Aztán így folytatta: „Én vagyok atyáid Istene: Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene.” Erre Mózes eltakarta arcát, mert félt Istenre tekinteni.

Az Úr így folytatta: „Láttam nyomorúságát Egyiptomban élő népemnek, és hallottam panaszát a munkafelügyelők miatt. Azért szálltam le, hogy kiszabadítsam az egyiptomiak hatalmából, és hogy kivezesse arról a földről egy szép, tágas országba, egy tejjel-mézzel folyó országba.”

Mózes ezt mondta Istennek: „Ha megérkezem Izrael fiaihoz, és elmondom nekik: Atyáitok Istene küldött, akkor majd megkérdezik: »Mi a neve?« – mit feleljek erre?”

Isten ezt válaszolta: „Én vagyok, aki vagyok.” Azután folytatta: „Így beszélj Izrael fiaihoz: »Aki Van«, az küldött engem hozzátok.” Végül ezt mondta Isten Mózesnek: „Így beszélj Izrael fiaihoz: Jahve, atyáitok Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene küldött hozzátok. Ez az én nevem minden időkre, s így kell neveznetek nemzedékről nemzedékre.” Ez az Isten ígéje.

SZENTLECKE Szent Pál apostolnak a korintusiakhoz írt első leveléből

Testvéreim!

Nem szeretném, ha elkerülné figyelmeteket, hogy atyáink mind ott voltak a felhő alatt, mind átkeltek a tengeren, s mind megkeresztelkedtek Mózesre a felhőben és a tengerben.

Mindnyájan ugyanazt a lelki ételt ették, ugyanazt a lelki italt itták. Ittak ugyanis a lelki sziklából, amely kísérté őket: a szikla pedig Krisztus volt. De legtöbbjünkben nem telt kedve Istennek, ezért odavesztek a pusztában.

Ez mind intő példa lett számunkra, hogy ne kívánjuk a rosszat, mint ahogy ők megkívánták.

Ne is zúgolódjatok, mint ahogy néhányan zúgolódtak, s ezért lesújtott rájuk a pusztító angyal.

Mindez előkép számunkra, a mi okulásunkra írták meg, akik a végső időkben élünk. Aki azt hiszi, hogy áll, ügyeljen, hogy el ne essék.

Ez az Isten ígéje.

EGYETEMES KÖNYÖRGÉSEK

Pap: Testvéreim! Kérjük Urunkat, Istenünket, hogy készségesen hallgassuk szent igéjét, életünkben valóra váltva neki tetsző gyümölcsöt hozzunk!

Lektor: 1. Segítsd, Urunk, híveidet, hogy szeretetből fakadó jó cselekedeteink megdicsőítsenek téged! Hallgass meg Urunk!

Hívek: Kérünk téged, hallgass meg minket!

2. Engedd, hogy Egyházad Krisztus jóságát és szeretetét mutassa meg az egész világnak!

Hallgass meg Urunk!

Hívek: Kérünk téged . . .

3. Tartsd távol tőlünk a természeti csapásokat, és oltsd ki a háborúk tüzét, hogy a népek zavartalan nyugalomban éljenek! Hallgass meg Urunk!

Hívek: Kérünk téged . . .

4. Alakítsd szívünket, hogy a nagybőjti szentbeszédnek hatására a bűnbánat méltó gyümölcseit teremjük! Hallgass meg Urunk!

Hívek: Kérünk téged . . .

5. Hívd magadhoz azokat is, akik már évek óta elmulasztották a húsvéti szentgyónást és szentáldozást! Hallgass meg Urunk!

Hívek: Kérünk téged . . .

Pap: Köszönjük, Urunk, Istenünk, hogy türelmes vagy hozzánk. Időt adsz a bűnbánatra, és kegyelmi segítséget az érdemszerző életre. Segíts, hogy türelmeddel vissza ne éljünk, és a jóban szüntelenül gyarapodjunk! Krisztus, a mi Urunk által.

Hívek: Ámen.